

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău Oleg Popov, avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului Artur Furdui și avocatul Vladimir Răcila în numele inculpatului Denis Cotoră, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Furdui Artur XXXXX, născut la XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Cotoră Denis XXXXX, născut la XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 10.07.2018 până la 17.05.2019;

Instanța de apel de la 03.06.2019 până la 13.11.2019;

Instanța de recurs de la 28.02.2020 până la 08.07.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 17 mai 2017, Artur Furdui a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 10 luni pentru fiecare infracțiune în parte.

Denis Cotoră a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni pentru fiecare infracțiune în parte.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, s-a stabilit definitiv lui: Artur Furdui - pedeapsa sub formă de 2 ani și 6 luni închisoare, iar lui Denis Cotoră - pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui Artur Furdui și Denis Cotoră a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu condiția că în această perioadă inculpații nu vor săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat.

S-a dispus încasare în mod solidar de la Artur Furdui și Denis Cotoră în folosul statului, cheltuielile de judecată în sumă de 448 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Artur Furdui la 09 februarie 2018, în intervalul de timp 06.30-06.50, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună cu Denis Cotoră, care tot era în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se inițial în fata barului „MAXIM” din or. Anenii Noi, după ce au urcat în taxiul condus de către Vitalie Vizîi, fără niciun motiv, din intenții huliganice, demonstrând o obraznicie deosebită, și o lipsă totală de respect față de societate, deoarece nu le-ar fi plăcut tunsoarea șoferului, s-au exprimat cu cuvinte necenzurate și l-au lovit pe acesta cu palma în regiunea capului, apoi continuându-și acțiunile huliganice, deja în fața barului „Catiușa” din or. Anenii Noi, au continuat să-l numească cu cuvinte necenzurate pe Vitalie Vizîi, i-au deteriorat telefonul mobil de model „Lenovo” și suportul pentru telefonul mobil fixat pe torpedo, apoi împreună, aplicându-i lovituri lui Vitalie Vizîi au încercat să-l scoată din automobil, dar ultimul s-a opus și a fugit de la locul comiterii infracțiunii. În rezultatul agresiunii fizice, lui Vitalie Vizîi i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză în regiunea abdomenului și un edem post-traumatic în regiunea feții pe dreapta.

Tot ei, Artur Furdui și Denis Cotoră, la 09 februarie 2018, în intervalul de timp 07.22-07:30 fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună, aflându-se în interiorul barului - magazin „PELIGRIM” din or. Anenii Noi, str. Chișinăului 84/1, fără niciun motiv, din intenții huliganice, demonstrând o obraznicie deosebită și o lipsă totală de respect față de societate, în prezența la mai multe persoane, s-au exprimat cu cuvinte necenzurate și l-au lovit de mai multe ori cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului pe Nicolai Burlacenco, doborându-l jos la podele și vărsându-i cafeaua din mână.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Artur Furdui și Denis Cotoră au comis infracțiunile prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, individualizată prin *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și comise de mai mult persoane”*.

3. Nefiind de acord cu decizia pronunțată de către instanța de fond a declarat apel procurorul prin care a solicitat casare parțială a acesteia, rejudecarea cauzei în partea ce ține de pedeapsa stabilită inculpaților, cu stabilirea următoarelor pedepse: lui Artur Furdui în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - 2 ani de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - 2 ani de închisoare cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, de stabilit definitiv lui Artur Furdui pedeapsa sub formă de 3 ani de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar

de tip semiînchis; lui Denis Cotoră în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - 2 ani de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - 2 ani de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, de stabilit definitiv lui Denis Cotoră pedeapsa sub formă de 3 ani de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a invocat că, instanța de judecată corect a calificat acțiunile infracționale ale inculpaților și calificarea juridică nu se contestă. Nu se contestă nici încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei, însă pedeapsa stabilită inculpaților este prea blândă și neproporțională cu pericolul social a acțiunilor criminale comise de către acestea. Este de menționat comportamentul arrogant pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei a inculpaților, inclusiv, față de partea vătămată, pe care l-au acuzat de declarații mincinoase, deși i-au restituit integral paguba cauzată. Declarațiile lor că dosarul este fabricat este o altă minciună, or, ambii au confirmat că ei sunt pe înregistrările video anexate la dosar și examinate în ședința de judecată.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Denis Cotoră prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță prin care: pe primul capăt de învinuire a-l achita de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar pe al doilea capăt de învinuire a recalifica acțiunile sale de la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal ca contravenție prevăzută de art. 78 Cod Contravențional.

În susținerea apelului, inculpatul a indicat că, instanța de judecată s-a limitat doar la probele prezentate de către procuror, nu a dat nicio apreciere probelor care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, preluând astfel poziția acuzatorului de stat. Astfel, reieșind din probele administrate în faza de urmărire penală și confirmate în instanța de judecată, reiese cu certitudine că Denis Cotoră nu a aplicat forța fizică față de partea vătămată Vitalie Vîzîi, însă instanța de fond nu a dat o apreciere corectă probelor administrate, ajungând la o concluzie absolut neîntemeiată despre vinovăția lui Denis Cotoră.

Cu privire la al doilea capăt de învinuire, inculpatul a indicat că, necătând la faptul că, în ședință de judecată a recunoscut faptul că i-a aplicat o lovitură cu piciorul în piciorul lui Nicolae Burlacenco, acest fapt a fost determinat concret de a evita aplicarea unei lovituri iminente și reale de către Nicolae Burlacenco lui Artur Furdui, fapt după care a fost oprit și înlăturat de martorul Mihail Mihalachi. Faptul aplicării unei singure lovituri în piciorul lui Nicolae Burlacenco, nicidecum nu se încadrează în componența de infracțiune prevăzută la art. 287 Cod penal.

Apelantul a menționat că, fapta comisă se încadrează în componența prevăzută la art. 78 Cod Contravențional, însă a indicat că în cadrul urmăririi penale, victima Nicolae Burlacenco nu a fost supus expertizei medico-legale care ar confirma ce leziuni a avut de suferit, mai mult ca atât, fiind audiat a declarat că nu are pretenții față de inculpați.

3.2. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului Artur Furdui și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță prin care, ultimul să fie achitat, sau după caz, fapta acestuia să fie recalificată în baza art. 354 sau art. 78 Cod contravențional.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, Artur Furdui nu a aplicat violența, iar presupusa victima nu are nicio pretenție, astfel în situația în care Artur Furdui nu a aplicat violența asupra presupuselor victime a acestor infracțiuni, fapta acestuia urmează a fi considerată ca având un grad de pericol social redus, respectiv, ultimul urmează a fi achitat de sub învinuirea încriminată sau în cel mai rău caz faptele acestuia urmează a fi recalificate în contravenție.

De asemenea, apărătorul a menționat că, la stabilirea pedepsei lui Artur Furdui, instanța urma să ia în calcul circumstanțele ce atenuează răspunderea inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal ca fiind aflarea la întreținere a 3 copii minori și săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Apelantul a susținut că, instanța de fond eronat a luat în calcul ca și circumstanță agravantă, starea de ebrietate alcoolică, or, această concluzie nu a fost justificată.

În rest avocatul Sergiu Cotruță a indicat dezacordul cu aprecierea probelor administrate în respectiva cauză penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 13 noiembrie 2019, au fost respinse apelurile declarate de către procuror, inculpatul Denis Cotoră și avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului Artur Furdui, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel verificând argumentele apelurilor declarate și apreciind juridic faptele incriminate inculpatului și probele prezentate, a conchis că prima instanță a pronunțat o sentință corectă și întemeiată.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpații Artur Furdui și Denis Cotoră au săvârșit infracțiunile incriminate prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și comise de mai mult persoane.*

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a conchis ca dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpaților pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Vitalie Vîzîi; declarațiile părții vătămate Nicolai Burlacenco; declarațiile martorilor Mihail Mihailachi, Vadim Cebotari, Mariana Dolgopolov.

De asemenea, instanța de apel a indicat că vina inculpaților se mai dovedește prin probele materiale anexate la dosarul penal: procesul-verbal de confruntări din 06.04.2018, efectuat dintre Vitalie Vîzîi și Artur Furdui; procesul-verbal de confruntări din 14.06.2018, efectuat dintre Vitalie Vîzîi și Denis Cotoră; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.02.2018, prin care din automobilul de model Dacia Logan cu n/î WIZ 124, au fost depistată și ridicată un stativ pentru telefon deteriorat și un telefon de model „Lenova” la care erau prezente deteriorări a ecranului, obiecte care au fost recunoscute în calitate de corp delict la cauza penală; raportul de expertiză medico-legal nr.201809D0049 din 21.03.2018 pe numele lui Vitalie Vîzîi, potrivit căruia la examinarea medico-legală a ultimului s-au depistat o echimoză în regiunea abdomenului și edem post traumatic al țesuturilor moi a feții pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea unui obiect contodont dur, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată; disc DVD cu două fișiere cu înregistrările video de pe camerele de luat vederi din interiorul localului cu denumirea „Peligrim” efectuate la data de 09.02.2018 între orele 07.04.-08.10 ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 09.06.2018 de la reprezentantul SRL „Livancom Prim”, la examinarea căroră se stabilește faptul că Artur Furdui și Denis Cotoră au aplicat forța fizică față de Nicolai Burlacenco.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că a fost demonstrată pe deplin în acțiunile inculpaților prezența elementelor infracțiunilor imputate, astfel se regăsește latura obiectivă a infracțiunii de huliganism, or, deși ambii inculpați în cadrul cercetării judecătorești nu au recunoscut faptele incriminate, în acest sens, instanța de apel apreciat critic declarațiile ultimilor ca fiind declarative, în situația în care, din declarațiile părții vătămate Vitalie Vîzîi, rezultă că, activând în calitate de taximetrist, în luna februarie 2018, de la barul „Maxim” a lua careva pasageri. Ajungând la bar s-a oprit în față și aștepta în mașină în interiorul barului erau trei bărbați. Din ei au urcat în automobil și anume unul a urcat pe bancheta pasagerului din față, iar altul pe bancheta pasagerului din spate, a treia a încuiat ușa și tot a urcat pe scaunul din spate. Pe drum l-au numit cu cuvinte necenzurate din cauza frezurii sale, dar nu a aplicat violența. A parcat în fața barului „Catiușa” dar era închis și nu era nimeni. Cel care s-a urcat al treilea a ieșit să verifice localul, iar cei doi ce au rămas, s-au enervat și îl numeau cu cuvinte necenzurate. Cel din față a lovit peste telefon și le-a deteriorat. După aceasta

ambii pasageri au coborât din automobil și s-au apropiat de ușa ultimului, au deschis ușa, li doreau să-l scoată din mașină. Opunea rezistență și atunci a fost lovit de unul din cei doi cu pumnul din față, iar al doilea a lovit cu piciorul în burtă. Al treilea băiat încerca să îi oprească. Are pretenții doar față de Artur Furdui și Denis Cotoră care i-au deteriorat bunurile sale personale, au aplicat forța fizică față de el și l-au numit cu cuvinte necenzurate.

Prin urmare, în speță, infracțiunea s-a consumat din momentul în care inculpații, au încălcat ordinea publică, i-a cauzat părții vătămate Vitalie Vîzîi echimoză în regiunea abdomenului și edem post traumatic al țesuturilor moi a feții pe dreapta, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legal nr.201809D0049 din 21.03.2018.

La fel, la caz, instanța de apel a reținut ca probă ce confirmă acțiunile huliganice ale inculpaților, declarațiile martorului Mihail Mihalachi, care în cadrul cercetării judecătorești a relatat că, ajungând la barul „Catiușa” atât lui Denis Cotoră, cât și lui Artur Furdui nu le-a plăcut ceva la un șofer de taxi, a răspuns la un oarecare întrebare, la care nu ține minte, ultimii au ridicat vocea. La un moment dat a observat cum Artur Furdui a început să-l tragă de haină pe șoferul de taxi și s-a iscat o ceartă. După cele indicate Artur, Denis și el au ieșit afară. Aflându-se afară, a dorit să achite pentru deplasare, au fost refuzați de acel șofer de ai lua în automobil și continua deplasarea. Deși, martorul în cauza, a mai declarat că, inculpații nu au aplicat forța fizică față de șoferul de taxi, acestea afirmații, instanța de apel le apreciază critic, în situația în care, atât din declarațiile părții vătămate Vitalie Vîzîi, cât și a raportului de expertiză medico-legal nr.201809D0049 din 21.03.2018, rezultă cert contrariul celor declarate de martor.

Mai mult ca atât, din declarațiile martorului Cebotari Vădim, rezultă că, acesta a fost apelat telefonic de către Vitalie Vîzîi și i-a comunicat că, fiind în serviciu, a primit o comandă la localul „Maxim”, de unde a luat trei pasageri, doi din care erau agresivi, fără careva motiv l-au numit cu cuvinte necenzurate și au aplicat forța fizică față de el, lovindu-l după cap, deteriorându-i ecranul telefonului său și dispozitivul pe care se ținea pe parbriz acel telefon. Atunci personal s-a deplasat în locul unde se afla Vitalie Vîzîi, cu care discutând personal, acesta i-a povestit detaliat și i-a arătat telefonul cu ecranul deteriorat și dispozitivul pe care se pune telefonul tot deteriorat.

Instanța de apel a indicat că, acțiunile huliganice ale inculpaților s-au oprit doar la partea vătămată Vitalie Vîzîi, aceștia au continuat acțiunile sale infracționale și în localul „Peligrim” din or. Anenii Noi, unde fără niciun motiv, demonstrând o obraznicie deosebită și o lipsă totală de respect față de societate, în prezența la mai multe persoane, s-au exprimat cu cuvinte necenzurate și l-au lovit de mai multe ori cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului pe Nicolai Burlacenco, doborându-l jos la podele și vărsându-i cafeaua din mână. Or, din declarațiile părții vătămate

Burlacenco Nicolai rezultă cert că, ultimul s-a apropiat de teigheea, unde se aflau Artur Furdui și Denis Cotoră, Artur Furdui fără motiv a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, să-l împingă și să-i facă piedici, fapt ce a căzut jos și îl lovea în regiunea pieptului și a piciorului. Atât el, vânzătoarea cât și unul din cunoscuții lui Artur, pe care nu-l cunoaște, care era mai adecvat, îi solicitau lui Artur Furdui să înceteze, însă acesta își continua acțiunile sale agresive. Necătând la faptul că Artur a aplicat forța fizică față de el, nu a avut de suferit careva leziuni corporale în urma acțiunilor lui Artur Furdui, de aceea nu a avut necesare de îngrijire medicală.

Totodată, partea vătămată Nicolae Burlacenco a mai declarat că, la un moment dat când se afla în apropierea teighelei și discuta cu Artur Furdui, a simțit o lovitură cu piciorul în regiunea piciorului său drept, s-a întors și i-a văzut pe Denis Cotoră. Nu cunoaște din ce motiv Denis Cotoră l-a lovit, deoarece personal nu a avut conflicte.

Astfel, instanța de apel a constatat că, declarațiile părții vătămate Nicolae Burlacenco, sunt confirmate prin declarațiile martorului Mariana Dolgopolov, care fiind audiat în instanța de fond, a relatat că *„activând în calitate de vânzător-casir la SRL „Livacom Prim” în or. Anenii Noi, în timp ce se afla la serviciu, în incinta localului au intrat trei persoane de gen masculin, erau în stare de ebrietate, peste vreo jumate de oră, Artur Furdui fără careva motiv se apropia de clienți și se adresa către aceștia cu cuvinte urâte și chiar îi împingea. Cel mai tare Artur Furdui s-a legat de un client care s-a apropiat de casa unde lucra și anume de un bărbat pe care îi cunoaște a fi Nicolai, familia nu cunoaște. Nicolai era liniștit, nu era în stare de ebrietate și a venit doar să procure cafea, însă Furdui Artur fără careva motiv s-a apropiat de Nicolai și a inițiat cu acesta o discuție care s-a transformat în una din partea lui Furdui Artur, să vorbească cu cuvinte necenzurate în adresa lui Nicolai, i-a făcut piedică și l-a împins fapt la care a căzut jos”*.

Deși, inculpații nu au recunoscut vina în cele imputate, vinovăția acestora se confirmă integral prin înregistrările video de pe camerele de luat vederi din interiorul localului cu denumirea „Peligrim” efectuate la data de 09.02.2018 în perioada de timp 07.04.-08.10 ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 09.06.2018, la examinarea cărora se stabilește faptul că Artur Furdui și Denis Cotoră au aplicat forța fizică față de Nicolai Burlacenco.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, inculpații s-au exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa părților vătămate, în loc public, fapt demonstrat incontestabil printr-o obrăznicie deosebită din partea inculpaților, iar în cumul cu cauzarea vătămarilor neînsemnate lui Vitalie Vîzii, inculpații au încălcat ordinea publică, exprimând o lipsă vădită de respect față de societate.

Faptul că, părții vătămate Nicolae Burlacenco nu s-a efectuat o examinare medicală prin care urma să fie stabilit gradul de vătămare corporală, nu constituie o

încălcare din partea organului de urmărire penală, în situația în care însăși partea vătămată a declarat că, necătând la faptul că Artur Furdui a aplicat forța fizică față de el, dânsul nu a avut de suferit careva leziuni corporale în urma acțiunilor lui Artur Furdui, de aceea nu a avut nevoie de îngrijire medicală.

Inculpații au comis faptele în locuri publice, de rând ce acțiunile acestora huliganice au avut loc în localurile publice, și care au fost auzite și văzute de către martorii Mihail Mihalachi și Mariana Dolgopolov.

Mai mult, în urma conflictului avut, inculpații își dădeau seama că faptele lor pot ajunge la cunoștința altor persoane. La fel, prin obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, adică violență soldată fie cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scrută durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

În speță, s-a constatat cu certitudine că, inculpații s-au exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa părților vătămate, atât în automobilul de serviciu a lui Vitalie Vîzii, cât și în localul „Peligrim”, într-un final conflictul ce a avut loc în public, la care nu s-a ținut cont de opinia și atitudinea celor din jur, deși la solicitarea martorilor Mihail Mihalachi și Mariana Dolgopolov de a înceta acțiunile sale huliganice, inculpații nu au reacționat și au continuat acțiunile sale infracționale.

Așadar, în speță, în acțiunile inculpaților este prezentă latura subiectivă a componenței de infracțiune de huliganism, aceștia au comis faptele infracționale cu intenție directă, or, inculpații fiind în stare de ebrietate, fapt confirmat prin declarațiile martorilor, nu au reacționat pozitiv la rugămintea martorilor de a înceta acțiunile sale infracționale.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 287 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, astfel, că în speță, inculpații cad sub incidența acestei norme.

Cu privire la solicitarea apărării privind recalificarea acțiunilor comise de către inculpați din art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în art. 78 Cod contravențional, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat integral, prin probe concludente și pertinente că, inculpații au încălcat grosolan ordinea publică prin exprimare de cuvinte necenzurate și prin aplicarea violenței asupra părților vătămate, în loc public, or, pentru încadrarea acțiunilor în temeiul art. 78 Cod contravențional, acțiunilor inculpaților urma să se limiteze doar la maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

La fel, instanța de apel a conchis că, nu pot fi încadrate acțiunile lui Artur Furdui și Denis Cotoră ca huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri

publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, or, prin acțiunile inculpaților, părților vătămate i-a fost aplicate violență fizică, fapt confirmat prin materialele cauzei penale.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare.

În contextul art. 76 Cod penal în calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpaților Artur Furdui și Denis Cotoră, s-a identificat comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave. Mai mult ca atât, în privința lui Artur Furdui în calitate de circumstanță atenuantă, a fost stabilit prezența la întreținere a 3 copii minori. În contextul art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă în privința ambilor inculpați, s-a identificat comiterea faptelor infracționale în stare de ebrietate, or, faptul că Artur Furdui și Denis Cotoră au consumat băuturi alcoolice, a fost confirmat integral prin declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești.

Așadar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, a conchis că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpaților, constată că. corijarea și reeducarea lui Artur Furdui este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 10 luni pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pentru fiecare infracțiune în parte, iar corijarea și reeducarea lui Denis Cotoră este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b), art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, pentru fiecare infracțiune în parte.

La stabilirea sancțiunii penale definitive, instanța de judecată a aplicat prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal și justificat a numit definitiv lui Artur Furdui, pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, iar lui Denis Cotoră - pedeapsa de 2 ani închisoare, prin metoda cumulării parțiale al pedepselor aplicate, ținând cont de rolul fiecăruia la comiterea faptelor infracționale.

În concluzie, instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, ce vizează personalitatea inculpaților, sunt suficiente pentru a aplica

prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, astfel că inculpații anterior nu au fost condamnați, au comis două infracțiuni mai puțin grave, la locul de trai, aceștia se caracterizează pozitiv.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei în partea respingerii apelului declarat de către procuror, cu remiterea spre rejudecare în această de parte de către aceiași instanță în alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, procurorul menționează că, instanța de apel nu a dat un răspuns argumentat cu referire la solicitarea procurorului de a înăspri pedepsele inculpaților, nu doar sub aspectul aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a omis să ia în calcul comportamentul arogant pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei a inculpaților, inclusiv, față de partea vătămată, pe care l-au acuzat de declarații mincinoase, deși i-au restituit integral paguba cauzată.

5.1. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului Artur Furdui care indică temeiuri de casarea a deciziei prevederile art. 444 alin. (1) pct. 7) și 12) Cod de procedură penală și solicită casarea totală a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, sau după caz, fapta acestuia să fie recalificată la art. 354 sau art. 78 Cod contravențional, cu încetarea procesului penal din motivul expirării termenului de prescripție.

În motivarea celor solicitate, apărătorul susține aceleași argumente indicate și în cererea de apel.

De asemenea, avocatul invocă dezacordul cu aprecierea probelor, menționând că instanța de apel a omis să se pronunțe asupra raportului de constatare din 09.02.2019 în care se indică că lui Vitalie Vîzii i-au fost cauzate vătămări neînsemnate și posibil la tipul și circumstanțele indicate, adică nu este constatat cu certitudine.

Totodată, instanța de apel nu a cercetat și nu s-a expus asupra raportului de refuz în urmărirea penală și clasarea procesului penal.

Mai mult decât atât, recurentul susține că instanța de apel nu a luat în calcul faptul că părțile vătămate nu au pretenții față de inculpați, iar Nicolai Burlacenco a fost impus de către ofițerul de poliție să depună cerere.

5.2. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Vladimir Răcilă în numele inculpatului Denis Cotoră care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute

de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (primul capăt de învinuire), iar pe al doilea capăt de învinuire acțiunile ultimului să recalificate la art. 78 Cod contravențional.

În motivarea cerințelor sale, avocatul susține că la cauză lipsesc probe care să demonstreze prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

6.1. Cu referire la recursul declarat către procuror, instanța de recurs ordinar remarcă, autorul recursului indică ca temeiuri de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod

de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, procurorul a mai invocat drept temei de declarare a recursului și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă, totodată nu a oferit un răspuns clar înaintat de acuzare, și anume de a înăspri pedepsele penale aplicate inculpaților.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului Artur Furdui și cea a lui Denis Cotoră trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care a suspendat condiționat executarea pedepsei penale aplicată în privința inculpaților.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestora este prea blândă și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că ambii inculpați au comis o faptă infracțională pentru prima dată, iar inculpatul Artur Furdui are la întreținere 3 copii minori.

De asemenea, se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Artur Furdul și Denis Cotoră pe o perioadă de probațiune de 2 ani, motivare pe care instanța de recurs o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpaților, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestora și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către procurorul, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Cu referire la recursurile ordinare declarate de către avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului Artur Furdul și avocatul Vladimir Răcila în numele inculpatului Denis Cotoră, Colegiul penal subliniază că, avocatul Sergiu Cotruță indică temeiurile prevăzute de art. 444 alin. (1) pct. 7) și 12) Cod de procedură penală, iar avocatul Vladimir Răcila în numele inculpatului Denis Cotoră invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de recurs ordinar remarcă că, avocatul Sergiu Cotruță indică temeiuri care sunt opozabile căi de atac a recursului ordinar declarat împotriva hotărârilor instanțelor de apel, procedură în care Colegiul penal examinează respectivul recurs, și indică temeiuri pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul.

Totuși, lecturând textul cererii de recurs, Colegiul penal conchide că, avocatul Sergiu Cotruță la fel ca și avocatul Vladimir Răcila indică dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

Colegiul penal menționează că, acest argument este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.

Mai mult decât atât, la acest capitol, instanța de recurs ordinar subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apeluri și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

De asemenea, Colegiul penal constată că, alegațiile indicate de către recurenți au fost examinate în instanța de apel, aceasta dând un răspuns clar și întemeiat, or, poziția acestora precum că, probele administrate în respectiva cauză penală sunt contradictorii, poziția instanței bazându-se doar presupuneri, instanța de recurs o respinge ca fiind neîntemeiată. Or, această poziție instanța de recurs o apreciază drept una declarativă și dată în scopul eschivării inculpatului de la răspundere penală.

Colegiul penal respinge ca fiind nefondat temeiul invocat de către apărare precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate inculpatului Denis Cotoră, or, alegațiile recurenților raportate la actele cauzei sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Respectiv, cu referire la situația de fapt relatată de către recurenți în cererile de recurs, care în opinia acestora denotă nevinovăția inculpaților în săvârșirea faptelor incriminate, Colegiul penal stabilește că, judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată

și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpaților în cele imputate.

Așadar, Colegiul penal subliniază că, toate criticile formulate de recurenți, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (3) și 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995).

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și corect motivată.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău Oleg Popov, avocatul Sergiu Cotruță în numele inculpatului Artur Furdui și avocatul Vladimir Răcila în numele inculpatului Denis Cotoră, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Furdui Artur XXXXX și Cotoră Denis XXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *07 august 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan